

[Niels Helveg Petersen]

ge, om en sådan analyse kan være færdig på en sådan måde, at den kan få nogen indflydelse i den dansk formandsperiode.

Alt i alt må man sige, at ministerens tale på dette punkt ligesom er et katalog over gode hensigter på en række væsentlige områder. Men alligevel er talen en skuffelse, for det er jo ikke et handlingsprogram, der her fremlægges. Talen er desværre blevet til for meget diplomatisk klingklang.

Det er jo rigtigt, at vi som formand i et halvt år har indflydelse på prioriteringen. Lad mig tage det, som skulle være prøvestenen for, hvad der kan ske, og hvad der bør ske inden for EF, nemlig bestræbelserne for den økonomiske politiks koordinering og bekæmpelse af arbejdsløsheden. Regeringen vil prioritere dette, det er ligefrem prøvestenen. Men hvad er det for forslag, regeringen vil støtte? Hvilke synspunkter vil regeringen søge at gøre modne til løsning? Hvad er det, man faktisk vil prioritere? Der foreligger jo mange forslag, synspunkter og vurderinger for, hvorledes dette skal angribes. I de tidligere formandsperioder har formandskaberne jo lagt synspunkter frem for, hvordan de synes det skulle gøres.

Ikke med ét eneste ord er det antydet, hvilke konkrete forestillinger, ideer og synspunkter regeringen har til at løse det, som man siger er prøvestenen for samarbejdets udvikling. Hvordan skal man koordinere den økonomiske politik? Hvordan skal man i fællesskab bekæmpe arbejdsløsheden? Jeg synes, at regeringen skylder folketings og befolkningen svar på, hvor man vil lægge sit lod i vægtskålen, og hvilke af de forslag og synspunkter, der ligger, man vil søge at fremme.

Den svaghed, der her gør sig gældende, gør sig gældende på alle de øvrige områder. Med hensyn til energispørgsmålene, energipolitikken, hvilke af de forslag, der ligger på bordet, vil regeringen søge fremmet og søge løst i dette halve år? Det gælder miljøspørgsmål og forbrugerspørgsmål. Hvad er det for spørgsmål på miljø- og forbrugerområdet, regeringen vil søge at fremme? Hvilke forslag vil man pille ud af stakken af forslag vedrørende tekniske handelshindringer og administrative forenklinger? Hvor vil man her søge at gøre sin indflydelse gældende? Tilsvarende når det gælder det selskabsretlige samarbejde. Hvad er det for forslag af dem,

som ligger der, man vil søge at gøre modne til løsning?

Multinationale selskaber har flere været inde på. Hvad er det for forslag vedrørende dette interessante og vigtige område, regeringen vil prioritere? Socialpolitik, industripolitik, ikke nogen antydninger får vi i talen af den faktiske prioritering af, hvilke spørgsmål man vil søge at gøre modne til en løsning, med et udmærket udtryk.

Tilsvarende gælder på nogle af de udenrigspolitiske områder. Om GATT-forhandlingerne siges det, at her kræves der stor smidighed af EF. Jeg kunne have tænkt mig at spørge: på hvilke områder? Hvor er det, EF i særlig grad har behov for at vise smidighed i forhold til de andre forhandlingspartnere? Og om EFTA-spørgsmålene, hvor det lidt kryptisk siges, at der er nogle af EFTA-landene, der ikke respekterer ånden i de indgåede frihandelsaftaler. Hvilke lande? Jeg synes, det kunne være af interesse at få at vide mere konkret, hvad det drejer sig om.

Af disse grunde er udenrigsministerens tale for mig en skuffelse. Jeg synes, at denne tale havde været en enestående anledning til at vise ansigt over for folketings, over for presse, over for befolkningen, vise, hvad vi på dansk forstår ved, at vi går til EF-samarbejdet nøgternt, pragmatisk, uden de store ord, men ved at lade de konkrete problemer, man gerne vil løse, få fortrinsretten. Jeg tror, det er en lang bedre metode, også til at overbevise befolkningen om værdierne i at udvikle EF-samarbejdet. Jeg tror, at forholdet mellem vort EF-samarbejde og befolkningen vil forbedres, hvis kendskabet til, hvad det er for konkrete, jordnære problemer, man bakser med, får videre udbredelse.

Det ville være blevet en mere kedsommelig redegørelse, mere hverdagsagtig, men jeg tror til gengæld, at det ville have været umagen værd. Det ville ikke have været vanskeligt at gøre det, for det er jo en kendt sag, at forud for hvert formandsskifte laves der både i det pågældende lands regering og i Kommissionen omfattende forarbejder, hvor man analyserer, hvilke forslag det er, der i særlig grad kan nyde fremme i det kommende halve år.

Hvorfor må vi ikke få løftet sløret? Hvis det rent praktisk ville have voldt vanskeligheder, så kunne man jo – som i øvrigt udenrigsministeren på et tidspunkt i markedsud-